

[Formanden]

Jeg skal foreløbig forbigå de under punkterne 10 og 11 på dagsordenen opførte sager – det drejer sig om lovforslag nr. L 22 og nr. L 23 – det skyldes, at vi har en række problemer vedrørende afstemningsrækkefølgen, fordi der er et parti, som først for få minutter siden har meddelt, hvordan det vil stemme. Derfor skal jeg gå til dagsordenens punkt 12.

Den næste sag på dagsordenen var herefter:

12) Anden behandling af lovforslag nr. L 24:

Forslag til lov om ændring af lov om realkreditinstitutter, lov om indeksregulerede realkreditlån, lov om midlertidig regulering af boligforholdene og lov om leje. (Långivning i forbindelse med ejerskifte, udvidelse af udlånsadgangen i andre OECD-lande, fremme af privat udlejningsbyggeri m.v.).

Af boligministeren (Agnete Laustsen).

(Fremsat 5/10 88. Første behandling 2/11 88. Betænkning 9/12 88).

Der var stillet 7 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Svend Andersen (S):

Det er jo en lidt ejendommelig situation, Boligudvalget er kommet i, fordi boligministeren ikke har sikret sig, at hun havde sit parlamentariske bagland i orden. Det vil måske vise sig, at der også bliver problemer med de kommende lovforslag.

Jeg skal gøre nogle bemærkninger om lovforslag nr. L 24, som det jo har været vanskeligt at få frem til betænkningsafgivelse, fordi boligministeren ikke har haft i sinde at komme med de ændringsforslag, som var bebudet af boligministeren; og regeringspartierne har heller ikke været i stand til at komme med ændringsforslag. Men nu foreligger der altså en betænkning.

Vi gjorde allerede ved førstebehandlingen opmærksom på, at vi fandt, at det var en ejendommelig form, boligministeren havde valgt. Der var et stort flertal i Folketinget, der opfordrede ministeren til at skærpe realkreditlovgivningen, men samtidig med det lovforslag kom boligministeren så med et meget vidtrækkende lovforslag, der fundamentalt ændrer ved bestemmelserne i lejeloven og boligreguleringsloven. Ministeren søger altså at benytte det flertal til at få en helt anden ting gennemført.

Det er muligt, at der vil være flertal i Folketinget for at gennemføre en så vidtrækkende ændring af lejelovgivning og boliglovgivningen, som der her er tale om med fremme af privat udlejningsbyggeri m.v., men så burde boligministeren have benyttet sig af regeringens parlamentariske flertal og i stedet have gennemført det her beskedne forslag med det flertal, som har opfordret ministeren til at komme med det forslag.

Derfor har vi stillet ændringsforslag om, at lovforslaget deles, således at der bliver et forslag, der alene går på realkreditændringerne, som der er et stort flertal der vil kunne tilslutte sig, og et andet forslag, der kommer til at gå på ændringen med private udlejningsejendomme, som der måske vil være flertal for i Folketinget. Det ved vi ikke, men det er jo den spænding, som regeringen skal leve i. Jeg synes, at regeringen skulle have valgt den løsning, og jeg vil endnu en gang opfordre regeringspartierne til at stemme for deling af lovforslaget.

Skulle vores forslag om deling af lovforslaget ikke blive gennemført, ønsker vi forslaget tilbage til udvalget.

Lizzie Lichtenberg (KF):

Det Konservative Folkeparti kan tilslutte sig Socialdemokratiets ønske om at få sagen tilbage til udvalget.

Vi vil dog gerne her gøre opmærksom på den indstilling, vi har til de ændringsforslag, der er stillet. På nuværende tidspunkt er vi ikke tilhængere af deling af dette lovforslag. Vi ser det som en helhed. Vi kan derfor tilslutte os boligministerens ændringsforslag om, at man i stedet for den foreslåede bemyndigelse for ministeren til nærmere at fastsætte regler for, hvilke ejerskifter der ikke kan ydes ejerskiftelån til, i loven beskriver, hvilke tilfælde af ejerskifte man finder bør udelukkes fra ejerskiftebelåning.